БЛЯСКАВА ПОБЕДА НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, бр. 26 (2251) | Велико Търново, вторник, 1 март 1966 г. | Цена 2 стотинки

РЕЗУЛТАТИ

от изборите на 27 февруари 1966 година във Великотърновски окръг, по сведение на Окръжната избирателна комисия

Кандидати	Брой на избирателите	Гласували	Проценти	Гласували за кандидатите на Отечествения фронт	Проценти
За народни представители	250 148	249 346	99.68	248 967	99.85
За окръжни съветници	250 148	248 711	99.43	248 211	99.80
За градски съветници	107 055	106 264	99.26	106 061	99.81
За селски съветници	143 093	142 684	99.71	142 288	99.72

27 ФЕВРУАРИ — ВСЕНАРОДЕН ПРАЗНИК

ТАКА ДЪЛГООЧАКВАН, той дойде над Родината с потоците светлина на свежото пролетно утро, с плисналата по площади и улици игрива народна музика, с пърхането на хиляди трицветни, червени и сини знамена, с празничния възторг на хората. Така, дойде изборният ден — 27 февруари.

От рано пред избирателните пунктове се зареди непрекъснатата върволица на трудовите хора — рамо до рамо, гръб зад гръб. В този ден, те дружни и единни, вървяха като в празник по-сигурни от всякога в силата си, още по-уверени в бъдещето си. И ръка след ръка поднасяше малкото пликче с гласа, с волята на всеки един — работник, кооператор, учител, инженер, лекар, ученик, студент или пенсионер — мъже и жени.

Изборният ден дойде като истински всенароден празник — празник на единството и волята на българския народ, воден от своята героична Българска комунистическа партия упорито и смело да крачи към комунистически бъднини.

* * *

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

МОЯТ ГРАД в този ден е надянал най-празничната премяна. Знамена и лозунги красят фасадите на големите жилищни блокове, израснали в годините на Народната власт и оформили булевардите „Никола Габровски“ и „Димитър Иванов“, улиците „Елин Пелин“, „Балванска битка“, „Възрожденска“. Моят град има своя неповторима красота. В празничния изборен ден още по-прилудливо сияят и скупчените къщи по Варуша и брегът на Янтра, в историческата Асенова махала. А под знамената в този ден шествуват стопаните на моя град. Със събуждането на деня тръгнаха. И този път не в строй, а просто на весели, големи групи. Със събуждането на деня те се стекоха в избирателните пунктове.

До забележителната къща с маймунката, строена от Колю Фичето, има едно малко отечественофронтовско клубче. Още по-тясно изглежда то сега. Трудещите се от X избирателна секция непрестанно прииждат тук и го изпълват с весел глъч и усмивки. Само малко по-надолу до другото забележително творение на Колю Фичето — Хаджи Николиевия хан, смъкнали се по стръмните улички от „Поборническа“ и „Резервоарска“, са дошли хората от XV избирателна секция. Пъстри килими и покривки с богата българска шевица украсяват и тук избирателния пункт. Един зад друг са се наредили бригадирът в ТПК „Масив“ Колю Бойчев, шлосерът от автобазата при Промкомбината Димитър Панайотов, служителката в СП „Комунални услуги“ Йорданка Кабаиванова, която внимателно придържа белокоса старица.

— Тука, мамо, тук, — сочи снахата.

Една млада и гладка ръка се протяга редом с ръката на баба Денка Кабаиванова. Те и двете гласуват с ведри и усмихнати лица.

Зад тях приближава служителят от поделение 90620 Любен Димитров. Пред черпалата кутия той се спира и подава синьото пликче на малкия Костадин. Вдига го на ръце и детската ръчица пуска гласа на татко.

— Че като пораснеш и ти ще гласуваш, ще гласуваш, за да бъдат всички хора радостни.

— Бабо, дай и аз! — тихо шепне малката Кинка.

Докато нейните майка и татко са гласували, те с бабка бяха дежурни край малката Мария. Сега е техният ред да гласуват.

— Ето, вземи! — подава пликчето си жената с посребрени коси и гали момиченцето по главата.

— То за нейно, за тяхно добро, за децата, — тихо като на себе си казва старата жена докато светлоокото Кинче, повдигнато на пръсти, прибира синьото пликче в кутията.

По стръмната уличка, която отвежда от самоводския пазар, изведнаж кънна техният дружен смях. Те нещо си говореха. И четирите — Кинка Павлова, Веска Христова, Надка Антонова и Райна Първанова — са абитуриентки от Икономическия техникум. Те гласуват за първи път. И макар че едни от първите са си пуснали гласа, все още не си тръгваха. Пред избирателния пункт на XIII избирателна секция те се усмихваха и говореха за своето бъдеще.

— Иска ни се да работим в този Радиозавод, който сега ще се строи в града. Мечтата ни се породи, когато на предизборното събрание обясняваха какъв красавец ще е той.

. . . Моят град в този ден се люлей от песни и радост. Само Царевец е все така безмълвен и горд. Но в подножието му, до големия мост в Асенова махала се вие хоро, от другата страна — по моста за кв. „Трудов фронт“, празнично облечени, равноправни и горди на весели групи се разхождат турци и цигани.

Пред Първа политехническа гимназия в едно се събират избирателите от VII и VIII избирателни секции. Привличат ги игривите звуци, ритмично поплясване с ръце и енергични стъпки. От сутринта тук гърмят музика и танци.

— Гласуваме за щастието, за прекрасните дни, в които се родихме и отраснахме! Нека нашият първи глас на равноправието бъде частица от общата радост в днешния ден и. . . милувка на чистото бъдеще! — с такава изповед в изборния ден пред урните застанаха немалко младежи.

НА СНИМКАТА: Студентките второкурснички Росица Александрова, Теменужка Русева, Пенка Димитрова и петокурсничката от Икономическия техникум Станка Цанева, облечени в национални носии, гласуват в XVIII избирателна секция — Велико Търново.

И пред XII избирателна секция са се събрали толкова много хора, че е трудно отведнаж да бъдат обхванати с поглед. До работниците от Месокомбината Иван Маджаров и Димитър Ганчев са се наредили в групата на избирателите за първи път и студентките Красимира Къндева, Пенка Обретенова.

Една безкрайна върволица от хора, различни по професия и възраст, но с еднакви мечти и цели са стопаните на моя прелестен град. В този ден — ден празник, те дойдоха край избирателните урни, за да пуснат своя глас за разцвета на Родината, за щастието на народа, за радостно бъдеще.

Бл. ЙОРДАНОВА

* * *

ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ДНЕШНИЯТ НЕДЕЛЕН ДЕН не е както обикновените. Празнична е украсата. Такова е и настроението на трудовите хора. От ранна утрин те бързат към избирателните секции. Идват млади хора и беловласи старци.

С много бележки за изборния ден са изпъстрени нашите бележници. Откъде да започнем? Да споменем ли, че в града имаше избирателни секции, където хората се бяха струпали още преди 7 часа. Да разкажем ли, че в кв. „Калтинец“ — люлката на някогашната Калтинска република до 8 часа бяха гласували 30 на сто от избирателите? Да разкажем ли за вълнението и трепета на най-младите избиратели, тези, които за пръв път поемат бюлетината в ръце? Ето в 27-ма избирателна секция са се наредили девойката Цветанка Петкова. Марийка Цветанова работничка в ДИП „Рекорд“. Пенка Цонева, младият работник в Микротелферния завод Стефан Траянов. Те поемат бюлетините и усмихнати пристъпват към избирателната кутия.

— Гласувам за народната власт, за мира по света, за нашия напредък и за щастието на младите и старите, — заявява активният борец против капитализма и фашизма Петър Кръстев.

Гласуват железничари, лекари и захароварки, гласуват локомотивни машинисти, които са слезли само за миг и пак поемат по безкрайните коловози. Гласуват хора, които по-рано бяха подценявани и унижавани. Народната власт помогна на трудолюбивия работник Муса да си построи къща и да напусне полусрутения бордей. Когато той скъса със старото тегло и мъка, реши да остане там и името му, ето защо сега се наричка Марин. Марин приближава кутията и пуска своето пликче, своя глас.

20-та секция на гара Горна Оряховица е направила своя избирателен пункт в новото училище, до него е Транспортната болница и двете строени през свободните години. Наоколо са новият летен кинотеатър, внушителните сгради на новостроящата се филмова база, много слънчеви жилищни блокове.

В новата сграда на Електротехникума е 2-ра избирателна секция. И в сградата на Механотехникума има избирателна секция. Към избирателната урна пристъпва 85-годишният дядо Петър Аскерев. Преди пускане на плика, той го вдига високо и развълнуваният му старчески глас произнася:

— Макар и стар, но сърцето ми вярно чувствува. Иска ми се на цял свят да кажа: днес българският народ дава своя глас за най-добрите, най-достойните, най-работните хора на нашата Родина.

Гласът му секва. Той е просълзен. Развълнувани са и всички, които са го чули.

Сред избирателите в 9-та секция настъпва раздвижване. В секцията влиза кандидатът за народен представител Петър Панайотов — Даскала. Той поздравява своите съграждани и заговаря сърдечно с тях.

Пред избирателните секции във II район са поставени табла на кандидатите и общ изглед на центъра на града. Хората след гласуването най-много се задържат тука. Гледат и гласно мечтаят за бъдещето на своя град, на Родината.

Мария ШАЛАВЕРОВА
Николай БОЖКОВ
от Обществената редакция на в. „Борба“ в Горна Оряховица

* * *

НАВСЯКЪДЕ ВЕСЕЛИЕ

ИЗБОРНИТЕ УРНИ! Те не бяха нито една, нито две. . .Те бяха стотици, хиляди. . .

С много радост и вяра в утрешния по-щастлив живот в този ден се отправиха към избирателните бюра и павликенските трудещи се. Градът, украсен и шумен, е придобил празничен вид. С празнично настроение са гласоподавателите, които още от ранни зори се тълпят пред изборните секции.

Към 8.30 часа в IX секция пристига кандидатът за народен представител проф. Петко Кунин. С него е и първият секретар на Градския комитет на БКП Никола Василев. Те са сърдечно аплодирани от присъствуващите избиратели. Проф. Петко Кунин се обръща към

(Следва на 4 стр.)

ОТ ИЗВОРА

УСМИХНАТИ ХОРА, цветя, червени пионерски връзки и сред тях двама трудови герои. Изправени един срещу друг, двама отдавнашни приятели не вярват, че отново са заедно. Прегръдка на българска земя, среща на герой с героя. Има ли по-скъп миг от срещата на учител със свой любим и отличен ученик? Има ли по-хубаво нещо от това да стиснеш десницата на оня, който те е дарил с опит и знания и после тръгнал сам по трудния път да стигнеш висините? Тъй знатният съветски механизатор Владимир Яковлевич Первицки и пионерът на комплексната механизация във Великотърновски окръг Тодор Колев си стиснаха ръцете като учител и ученик, целунаха се като родни братя. Те не успяха много неща да си кажат. Развълнувана вълна от посрещачи — обединенчани и колеги, дошли от всички стопанства на окръга, ги отправи в читалищния салон.

На трибуната е той, героят на социалистическия труд и скромният труженик, депутатът на Върховния съвет на СССР и синът на плодородните кубански поля В. Я. Первицки. Звучна, красива руска реч се понася в залата. Дъхът е спрял. Механизатори и специалисти, председатели на ТКЗС и секретари на общински партийни комитети, цялата тази изискана и придирчива, любознателна и трудолюбива аудитория пие жадно опит и знания направо от чистия извор. . .

Някой пита: „Ясно ли е?“. „Разбира се, много добре!“ — отговаря множеството от салона и всички се усмихват радостно, заради това скъсото родство на двата братски езика. И все пак най-съществените неща нека да се преведат, да се кажат на чист български език, за да не се съмни някой, че неточно е разбрал. Успехите са така невероятни! Миналата година петте механизатори от звеното на Първицки са обработили 9400 декара царевица, слънчоглед и пшеница. 100 килограма царевица е произведена за 7.5 минути разход на труд. Себестойността на 100 килограма зърно е 1.6 рубли. Тази година 10 механизатори ще отглеждат 15 000 декара селскостопански култури. В Кубанския научноизследователски институт науката е намерила пълно превъплъщение в практиката, те взаимно се допълват и обогатяват. Ръка за ръка, научни работници и механизатори внимателно и търпеливо приучват земята да ражда повече. 540 килограма царевица, 392 килограма пшеница, 262 килограма слънчоглед от декар — това е дала тя през миналата година, без да получи капка вода чрез напояване. Механизаторите умеят добре да консервират влагата от оскъдните валежи, да я запазват в рохкавите пластове на щедрата земя и да я дадат на буйнорастящите млади растения.

Досетливият гост е донесъл и един прекрасен, цветен филм за работата на звеното „Минути и центнери“. На бялото платно се разгръща безкрайната кубанска шир, с високите триметрови царевици, с едропитите слънчогледи, със златните жита, отгледани от добрите, послушни машини на петимата. Сега всичко е по-близко и по-осезаемо. Всеки може да види и дълбочината на обработките, и начина на внасяне на торовете, и химическата борба с плевелите. Възхита и смайване се смесват в едно — ето как работел той този наш скромен и скъп гост!

А сега, въпроси!

Отначало плахо, а после истински пороен дъжд от въпроси. Задават се на български и на руски, задават се ясно и твърде оплетени, но всички с една единствена цел — да се разгадае, да се научи тайната на този, който установи световен рекорд за най-малък разход на труд при отглеждането на царевицата, който се пребори с големите постижения на известния американски фермер Гарст и показа жизнената сила на единов строй.

Голям е интересът към цялата технология, която прилага звеното, към същината на акордно-премиалната система на заплащане на труда и най-вече към новите широкозахватни машини, които увеличават два-три пъти производителността на труда в сравнение с досега използуваните.

— В основни линии ние прилагаме същите мероприятия. Но колко далече сте отишли за годините от моето гостуване при вас, — споделя с възхищение Тодор Колев. — Ние трябва още много да работим и ще работим!

Докога ли щеше да продължи разговорът, докога ли щеше да трае тази богата школа за обмяна на опит за тези, които бяха изпълнили завчера до краен предел читалищния салон на Обединение, ако времето не бе литнало тъй незабелязано? Часовете преминаха с бързината на мигове — незабравими, прекрасни!

На раздяла всички поръчаха: „Елате отново в края на годината, другарю Първицки! Нека заедно да отчетем нашите и вашите успехи, да почерпим отново опит и сила от вас, скъпи съветски братя! Довиждане, до нова среща!“

П. ДИМИТРОВА
Снимка: **Ив. ВОДЕНИЧАРОВ**

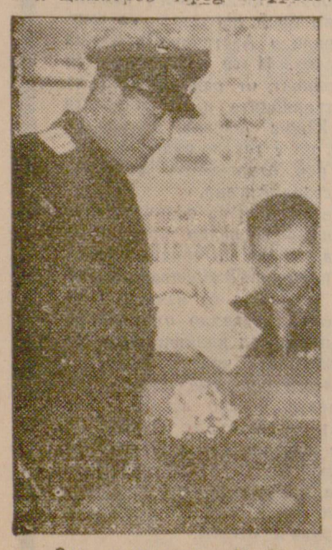

Още един глас, за да има мир и щастие над Родината! — 10-та избирателна секция, кв. „Васил Коларов“ — Велико Търново.

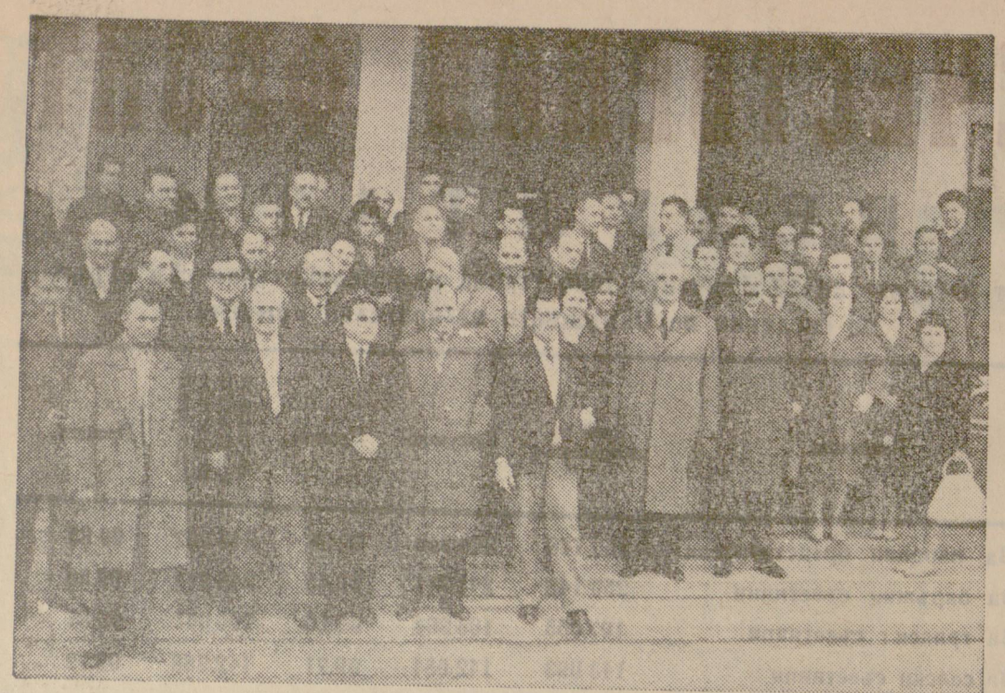

ПОВЕЧЕ И ПО-АКТИВНИ ДОПИСНИЦИ

В салона на Градския народен съвет в Лясковец, по покана на Градския комитет на БКП, дойдоха на 24 февруари т. г. дописниците и сътрудниците на в. „Народен глас" и на радиовъзлите от общината.

Съвещанието беше открито и ръководено от секретаря на Градския комитет на БКП и председател на програмната комисия на градския радиовъзел Георги Караиванов. Доклад във връзка със списването на в. „Народен глас" и използуването на радиовъзлите за пропагандна работа изнесе Моско Дицов — главен редактор на вестника.

През изтеклите няколко години са постигнати съществени подобрения не само в списването на вестника, а и по отношение на местната радиопропаганда. На страниците на отпечатаните досега 154 броя на „Народен глас" и в местните радиопредавания се осветляват правилно основните въпроси на политиката на Партията и Правителството.

Програмната ръководителка Антония Байчева говори за разностранната дейност на радиовъзлите. Тя изтъкна особено резултатите от предаванията за проверките на рейдовите бригади, оказали се много резултатна форма.

Другарят Кирил Мицов направи преценка за дейността на Обществената редакция на в. „Борба". За предаванията на заводската радиоуредба във Винзавода, за работата на редколегията на вестника и програмните комисии на радиовъзлите за привличане на повече сътрудници се изказаха Недялка Болярова, Пею Колев, Петко Пеев, Тоню Икономов от Лясковец.

По повдигнатите въпроси във връзка с местната радиопропаганда взе отношение представителят на отдел „Култура и изкуство" при Окръжния народен съвет Иван Данчев. Главният редактор на в. „Борба" Христо Консулов посочи не само хубавите страни на в. „Народен глас", но се спря и на някои пропуски в работата. Особено внимание той отдели на въпросите, свързани с качеството на материалите и тяхното ред положение на страниците на вестника.

С особено голям интерес и радост участниците в съвещанието посрещнаха словото на члена на Политбюро на ЦК на БКП и председател на Националния съвет на Отечествения фронт др. Енчо Стайков. Той се спря на проблемите на дописническото движение, на дописниците като широка опора на вестниците. Дописникът, каза той, трябва да е известен в предприятието, в кварталата, селището, да го търсят самите читатели. От друга страна той трябва да познава добре живота в предприятието, в сектора, където работи.

Накрая в своето изказване другарят Енчо Стайков препоръча в бъдеще да се организират курсове за повишаване на квалификацията на дописниците и сътрудниците в района на общината.

Най-добрите дописници и сътрудници, участвували активно в работата на вестника и градския радиовъзел, бяха наградени.

Прочетени бяха и условията за конкурсите, обявени от редколегията на вестник „Народен глас" и програмната комисия на градския радиовъзел.

Д. БУРНЕВ

НА СНИМКАТА: Участниците в съвещанието заедно с др. Енчо Стайков.

ЗНАНИЯ И УМЕНИЕ

Нашето едро социалистическо селско стопанство и занапред ще се развива по пътя на интензификацията и внедряването на индустриални форми и методи на производство в него. Решаваща роля в тази насока има да играят селскостопанската наука и техниката. От това произтича и задачата за онези, които ще работят в селското стопанство да притежават по-големи знания, да се развият организаторските им способности, да обикнат професията си. В това отношение голям е приносът на нашите общообразователни и специални селскостопански училища.

За да се свърже по-близко обучението на учащите със селскостопанското производство, от няколко години Централната станция на младите агробиолози, със съдействието на отделите „Народна просвета" и окръжните комитети на Комсомола, организира и провежда викторини, задочни конференции по селското стопанство и съревнование между учащите се за отглеждане на селскостопански култури. Целта е да се разширят и задълбочат знанията и уменията на учениците, да се повиши интересът им. По този начин се изучават и новите, по-прогресивни пътища за рязко повишаване на продукцията, за развитие на научните интереси и активно участие в самото производство.

Учащата се младеж от окръга с интерес посреща тези мероприятия и броят на участниците в тях нараства. Така например през миналата година в съревнованието за отглеждане на селскостопански култури се включиха пионери и комсомолци от 17 училища, срещу 5 за предшествуващата година. В обявената задочна теоретична конференция участвуваха 52 ученика, от които 24 работиха по подтемата „Използуване на карбамида при хранене на селскостопанските животни". 53 пионери и комсомолци взеха участие и във викторината по биология и селско стопанство.

За получени високи добиви в съревнованието за отглеждане на селскостопански култури през 1964 г. и проведена добра идейно-възпитателна работа комсомолската организация при Селскостопанския техникум в Камен беше наградена с почетна грамота от ЦК на ДКМС и парична награда от 120 лева. Курсистите Цвятко Маринов и Стефан Калонкин от Селскостопанския техникум в Свищов заедно с учителката-агрономка Мария Дженева получиха втора награда — по един транзисторен радиоприемник, а колектив от 6 ученика при Първа гимназия във Велико Търново заедно с учителя-зоотехник Йордан Кръстев — трета награда — ръчен часовник и автоматична писалка за добро представяне в задочната теоретична конференция през миналата година. Във викторината по биология 6 ученика бяха наградени с фотоапарати, автоматични писалки и прочетни книги. Предстои да се обяви резултата от съревнованието за отглеждане на култури през 1965 година, в което редица наши училища се представиха достойно.

Трябва да се каже обаче, че много училища не участвуват в тези мероприятия. Упрек търпят на първо място учителите по биология и селско стопанство, както и ръководствата на ученическите организации. Малко се търси помощта на селскостопанските специалисти и ръководители.

През тази година Централната станция на младите агробиолози обявява нова викторина по биология и селско стопанство, нова задочна теоретична конференция на тема: „Биологическа същност на хетерозиса и приложението му в селското стопанство". Ще продължи и съревнованието по отглеждане на селскостопанските култури. Необходимо е тази година да се включат по-голям брой училища, комсомолски организации, пионерски дружини и отделни участници от окръга. На участниците трябва обаче да се осигури научно-популярна литература, условия за провеждане наблюдения и опити в учебно-опитните полета, ДЗС и ТКЗС или в лабораторна обстановка. На този въпрос би следвало да се гледа като на важна стъпка за получаване на повече селскостопански знания и практически умения от учащите се.

К. КОИЧЕВ
инспектор в отдел „Народна просвета" при Окръжния народен съвет.

Има защо да са доволни

И тази година ще донесе нови успехи на самодейците при Образцовото народно читалище „Просвета" в Асеново. Още с настъпването на есенно-зимния сезон художествените състави при читалището започнаха редовни репетиции с определена цел — изнасяне на повече програми в чест на изборите.

Заработиха трескаво всички състави. Със задоволство се посрещна изнесеният спектакъл с участието на народния ансамбъл, вокалната група, естрадно-сатиричния състав, индивидуални и други изпълнения. Радушният прием на публиката в Чапаево, Драганово, Водица и др. повиши само чувството на участниците в съставите и укрепи желанието им за повече представления и в нашето село.

С предизборни програми излязоха самодейците при провеждането на събрания, срещи с народни избраници, както в Асеново, така и в другите села от района на общината.

В чест на изборите театралният състав представи пиесата „По нов път".

Напрегнати вечери преживяха самодейците, но приятното чувство за изпълнен дълг наделява умората от безсънните вечери и радва.

Мария Пулова

Мода и красота

Красота! Къде сме я срещали? Само във филма и театъра ли? Не! Красота има навсякъде в живота, сред нас.

Много неща научихме за нея неотдавна от лекцията на Иван Пишманов, лектор от окръжната лекторска група. „Мода, естетика, приличие" — това беше темата на лекцията изнесена пред учениците от училище „П. Р. Славейков" — Велико Търново.

Красотата се определя не само от дрехите на човека, но и от държането, уважението към другарите — подчерта лекторът. Той посочи редица примери, които показаха, че прекомерното увличане в модата прави човека грозен и смешен. Потвърдена е истината, че там, където няма борба срещу безвкусицата, не може да съществува красотата. Зад хубавите дрехи на човека лесно могат да се забележат лошите черти на характера.

Присъствуващите изслушаха с голямо внимание лекцията, която предизвика жив интерес.

И. Кършев
ученик в VIII „в" клас на у-ще „П. Р. Славейков" — Велико Търново.

НА ПЕДАГОГИЧЕСКИ ТЕМИ

УЧИТЕЛИ И РОДИТЕЛИ ЗА ВЪЗПИТАНИЕТО НА ДЕЦАТА

Възпитанието на децата е сложен процес на въздействие в семейството, училището и на улицата. Затова съчетаването усилията на учители и родители, сътрудничеството между училището и семейството има решаващо значение.

Има родители, които мислят, че училището е длъжно и трябва да направи всичко необходимо за възпитанието на децата, след като те са станали вече ученици. Според тях родителските им задължения се изчерпват с това, че издържат и изпращат децата си на училище. Има учители пък, които мислят за свои задължения само да преподават и за всяка отрицателна проява в поведението на учениците винят родителите им. Между такива родители и учители съществува стремеж за взаимно прехвърляне на задълженията и отговорностите за лошото поведение на учениците.

Не са редки случаите, когато родителите изразяват недоволството си от някой преподавател пред детето. Те не съзнават, че с това подронват авторитета на учителя и подтикват детето си към недисциплинираност.

Когато майката на Гошко прочете в бележника на сина си, че новата класна ръководителка я моли да отиде в училище, много се ядоса.

— Казвай защо ме вика класната ти — нахвърли се тя отначало върху детето. Тя, твоята класна, е вечно недоволна. Все децата й криви — обърна тя нападките към учителката.

— Като че ли аз съм виновна и за държането му в училище, мислено продължаваше да реагира тя. Все ние, родителите, сме виновни! А на учителите за какво им плаща държавата? Да ни викат и да ни хокат!

Голямо беше учудването й обаче, когато класната ръководителка я посрещна любезно, даже й се извини за безпокойството и незабелязано премина към въпроса, за който я беше повикала.

— Искам да си поговорим за вашия Гошко — започна младата учителка.

— Пак ли е направил нещо лошо? — рязко запита майката.

— Не! Ни най-малко. . . Но той знаете, че е буен, малко невъздържан. . . Та именно искам да поговорим как да канализираме това негово буйство и да го насочим към положителни прояви — да направим от нашия общ възпитаник образцов ученик. Това е и мой, и Ваш дълг!

Това, което проникна най-дълбоко в сърцето на майката, бе, че новата класна ръководителка не се нахвърли да обвинява нито нея, нито детето й. Нещо повече. Тя почувствува грижата, топлата грижа на учителката да види своя ученик добре възпитан, примерен в поведението си и за целта искаше нейното съдействие. Така се осъществи необходимото доверие, уважение и желание у майката да сътрудничи винаги на учителката. Такова доверие и сътрудничество в съвместната работа за възпитанието на децата трябва да има между всички учители и родители, между всяко семейство и училище и това сътрудничество трябва да се извършва под тактичното ръководство на учителите. По този начин училището може да постигне много по-добри резултати във възпитанието на децата.

Работата по възпитанието на децата е обща за учители и родители и трябва да се осъществява съвместно, при взаимно координиране на усилията и уточняване средствата за въздействие. Много родители обаче не сътрудничат активно на училището, не изпълняват указанията на учителите, отнасят се небрежно към възпитанието на децата си. Те се съгласяват привидно с изискванията на учителите, но за тях въпросът се изчерпва само с изразеното съгласие.

Мерките, които се вземат от училището за доброто поведение на учениците, трябва да се подкрепят от родителите и тогава, когато се прилагат като наказателни. Но много родители омаловажават тези мерки, а някои даже се сърдят за наказанията и се карат с учителите. И когато децата виждат, че родителите им не зачитат възпитателните мерки на училището, губят доверието си в учителите. Такива деца израстват като разхайтени юноши, които никого не уважават.

Само чрез съвместни, координирани усилия между училище и семейство, с активната сътрудничество на родителите могат да се изградят добре възпитани младежи и девойки, достойни граждани на социалистическата ни Родина с комунистическо лично и обществено поведение.

Йордан ДАНАИЛОВ

ТРЕВОГА В КЛАСА

Отворих вратата и влязох в клас още при втория звънец. Дежурният, Хасан, вече доста преварил по ръст и по години другарите си, ме видя първи. Той просто изтърва бърсалката, с която бе чистил черната дъска, вдигна по навик ръка и съобщи новината:

— Другарю учител, откраднаха на Стоян „автомата"!

Почувствувах как гневът ме обзе мигновено, но пред катедрата се поуспокоих, обърнах се към класа. Тридесет погледа бяха отправени към мен. Едни тревожно възбудени, други уплашени, трети очакващи. Стоян, със зачервено лице, изправен до чина с окъпани в сълзи очи, заразказва виновно:

— Тука я оставих, другарю учител, тука. . . Излязох за малко! Няма я писалката. . . новата! Вчера ми я купи мама! . . .

До него, на предния чин, бяха навели глави Емине и Анифе. Спрях поглед върху тях.

— Ние не сме я вземали! Тя беше ей тука на чина!. . .

В тоя миг вратата се отвори и влезе Красимир.

— Седнете, деца! — казах с болка. — Виновен съм аз. Незучих всички ви да четете, да пишете, да смятате. Пред моите очи станахте чавдарчета, после пионери. Как се радвах заедно с вас! А ето, излиза, че съм научил някого и да краде. Това за мене е голям неуспех, голяма мъка, голяма обида! Срам е и за отряда, голям срам! . . . Виновен съм аз и дежурният Хасан. Ние ще купим Стояновата писалка. Ето, Хасане, един лев! В междучасието иди в книжарницата и купи! А сега на работа! Сядай, Красимире! . . .

Следващият час Хасан ме посрещна с вдигната ръка, в която държеше лева.

— Другарю учител, Красимир намери писалката в градината! — почти викаше от радост той.

Радост, голяма радост бликаше от очите и лицата на всички.

— Ето я! — показа ми писалката Стоян. — Аз тук я оставих пък. . .

Само Красимир беше навел глава.

— Браво, Красимире! — казах. — Всеки трябва да прави така, да предава намерените вещи!

Красимир все повече навеждаше глава. Най-после легна на чина и се разхълца:

— Аз не я намерих. . . аз я взех! . . . Вече няма, другарю учител!

Д. Д.

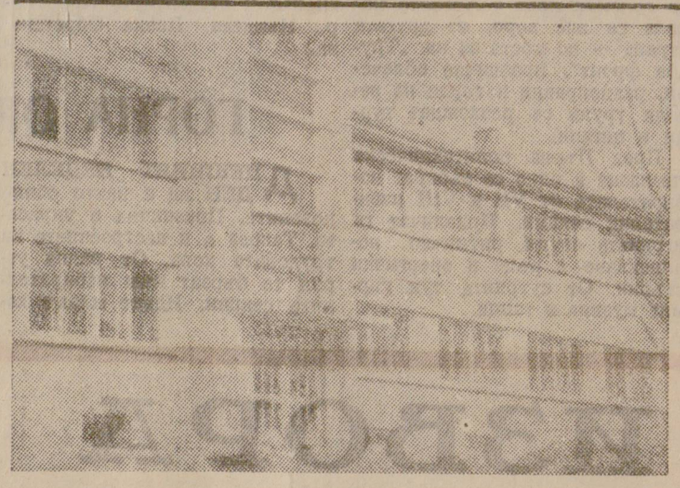

На нов здравен дом се радват и кооператорите от село Камен.

Благодари за честността

Пътувах с автобус от село Горски долен Тръмбеш. Незабелязано в рейса ми паднало портмонето с шофьорската книжка, други документи и току-що получената заплата от 125 лева. Пръв забелязал портмонето служителят Григор Иванов Григоров. Предал го на шофьора Александър Янков и кондуктора Николай Костов, работещи в ДАП — Горна Оряховица на кола № 05—70. По документите те само след два часа ме намериха и ми върнаха портмонето.

Аз съм много благодарен и възхитен от честността на тия хора.

Илия Викт. Костадинов

ПОСТЪПКА ЗА ПРИМЕР

Случи се в края на януари. Магазинерката при ТКЗС в с. Овча могила Марийка Георгиева Горанова намира един ръчен часовник пред будката, в която работи. Без да губи време, тя го отнася в селския народен съвет.

Оказа се, че часовникът е на Върбинка Георгиева Пенкова от същото село. Получавайки изгубения часовник, тя изрази благодарността си към Марийка Горанова, членка на БКП.

Цв. Банчев

На здравни теми

ВРАГ, КОЙТО ЩЕ БЪДЕ ПОБЕДЕН

ПРИЧИНИТЕ ЗА РАКА не са неизвестни. Ние знаем твърде много за тях. Но не бива да се смята, че те са напълно известни — ние знаем твърде много, но не всичко.

На нас ни е известно например, че раковите болести — са резултат от разрастването в организма на раков тумор и че този тумор се състои от клетки на същия организъм, но изменени, с ненормални и вредни за организма свойства. Тези нови свойства, които придобиват раковите клетки, се предават на техните потомци.

В какво се състои изменението на клетките? В неудържимия им растеж и в липсата на диференциация. Вместо да изпълняват определена роля в организма, раковите клетки се размножават неудържимо и притискат, парализират, прорастват и унищожават здравите клетки на организма.

Кое предизвиква това превръщане на нормалните клетки в злокачествени?

До известна степен ние знаем и това. Цяла редица определени химически вещества, излъчвания, вирусни въздействия могат да превърнат нормална клетка в ракова. Такъв род въздействие ние наричаме туморно или канцерогенно.

Какво не знаем? — Интимният механизъм на действие на тези туморни, канцерогенни въздействия върху организма, тъканта и клетката. Учените казват, че раковата болест е полиетиологична, т. е. многопричинна. Различните видове рак — рак на стомаха, на кожата, на черния дроб, на матката в същност представляват различни болести, но тяхната същност е еднаква, те са свързани от единен патологичен процес.

Да се изяснят причините на рака, т. е. на най-тънките механизми, които превръщат нормалната клетка в ракова — е трудна задача. Трудна е, защото тя засяга основите на живота, молекулярната биология и патология, която сега едва започва да се разработва. Това има не само научно значение, но е и пряко свързано с начина на лечение на болните от рак.

В същност до последните години се прилагаха хирургичният и лъчевият методи на лечение на рака. Те са основани на добре известното положение, че раковият тумор се състои от клетки не само ненужни, но и вредни за организма. И оттук следва естественият извод, естественото желание да се отстранят тези клетки.

Основата на лъчевия метод е в това, че, ако клетките не могат да се отстранят, те трябва да бъдат изгорени, унищожени.

Сега едновременно с хирургичния и лъчевия метод на лечение съществува и трети — методът на лекарствена терапия.

Преди известно време бе предложено да се лекуват отделни видове рак с хормонни препарати. Ракът на простатната жлеза у мъжете се лекува с женски хормонни препарати, благодарение на което за много години се запазва трудовата активност на хората.

Не искаме да кажем, че ние сме напълно доволни от резултатите. Засега само малко форми на рака се поддават на лекарствена терапия. Най-често ние я прилагаме само като допълнение към хирургичния или лъчевия метод. Но в същото време този метод съществува, развива се и с всяка година дава нови резултати.

За да се усъвършенствува методът на лекарствената терапия, необходимо е подробно и добре да се знаят интимните процеси, които стават в раковите клетки.

Може ли обаче днес да се отчетат вече някои резултати от съвременното лечение на рака? Да, може. Сега ракът на кожата не е проблем. При рационално лечение почти 100 процента от болните оздравяват. В същото положение се намира и ракът на устната. Ракът на млечната жлеза днес е около 85 на сто излечим срещу близо 45 на сто преди 10 години и т. н.

По такъв начин общата тенденция е ясна: лечението, което се провежда сега и което ние наричаме комплексно, дава резултати и увеличи нашите успехи.

Но ние естествено искаме повече. И не само искаме, това е и необходимо.

Ето защо едновременно с различните видове лечение се поставя и проблемът за предотвратяване на рака. И колкото повече знаем за причините на рака, толкова по-ясни са пътищата за неговата профилактика.

През последните години онколозите разполагат със сравнителни статистически данни за заболяванията от рак в различните страни. Това е чисто международен въпрос. Оказва се, че някои видове рак се срещат по-често в една страна, а други — по-рядко. Тези сравнения дадоха извънредно интересни резултати. Ето няколко примера.

В САЩ рак на дебелото черво се среща много по-често, отколкото в другите страни, в това число и в Полша. Но поляците, които живеят десетки години в Америка, страдат от този вид рак по-рядко, отколкото американците, но по-често, отколкото поляците, живущи в Полша.

Друг пример. В Япония от рак на стомаха боледуват по-често отколкото в САЩ. В Сан Франциско постоянно живеят няколко стотин хиляди японци. И тези японци боледуват от рак на стомаха по-често, отколкото американците от друг произход, но по-рядко, от колкото в Япония.

И трети пример. Великобритания държи печален приоритет в света по рак на белите дробове. Преди много години, голям брой англичани са емигрирали в Австралия и Южна Африка. И се оказва, че те заболяват от рак по-често от австралийците и от жителите на Южна Африка, родили се там, но у тях по-рядко се среща рак, отколкото у жителите на стара Англия.

Тези данни са получени буквално в последно време. Те показват, че по принцип ракът се променя. Заболяването от рак може да се изменя и се изменя очевидно от някакъв комплекс под влиянието на окръжаващата човека среда.

Засега още сме далече от момента, когато всички тези фактори ще бъдат изучени. И още по-далече, може би, от възможността да се въздействува върху тях. Но принципно пътят към профилактиката на рака е открит.

Агенция „НОВОСТИ"

Бр. 31 Народен КОНТРОЛ

ВАГОНИТЕ ДА СЕ ИЗПОЛЗУВАТ РАЦИОНАЛНО

Постоянно увеличаващото се производство на промишлеността и селското стопанство, разгръщащото се с бързи темпове строителство и сложните стопански връзки на кооперирани доставки и други поставят пред железопътния транспорт все по-големи изисквания. Железопътният транспорт трябва да е в състояние ритмично и в пълен обем да извършва превоза на предлаганите товари, за да не става причина за създаване на затруднения в работата на останалите отрасли от материалното производство.

Планът на ЖП управление—Горна Оряховица за 1966 година е изграден именно на базата на тези изисквания като за отделни показатели напрежението е максимално. Така например спрямо отчета за 1965 година превозът на товари ще се увеличи с 6.81 на сто, приведените тонкилометри — със 7.46 на сто и средното денонощно натоварване в бройки вагони — с 5.78 на сто. За изпълнението на този напрегнат план са създадени реални условия. Въведена е напълно електрическата тяга в електрифицирания участък Русе — Горна Оряховица — Плевен. Въвеждат се в експлоатация нови коловози в гара Горна Оряховица-разпределителна, гара Варна и др. Влияние за изпълнението и преизпълнението на плана ще окажат и разработените от управлението и поделенията организационно-технически мероприятия.

Има обаче някои факти, които тревожно поставят въпроса за готовността на ЖП управление и поделенията му относно изпълнението на плана и извозването на всички предложени товари. Един от най-важните показатели, който характеризира степента на използуване на вагонния парк — оборотът на вагона, през януари е завишен с 8 часа. Не е изпълнен планът и по отделни елементи на оборота на вагоните. От всичко 138 гари в района на управлението през януари 85 гари не са изпълнили плана за местния престой на вагоните под една товарна операция, като обработените в тези гари вагони са престояли 613 659 вагончаса над плана и са загубени за еднократно натоварване 10 950 вагона. Подобно е положението и с изпълнението на плана за транзитния престой.

Неизпълнението на плана за оборота на вагоните в случая не е само въпрос до стопански резултати на ЖП управление, но пряко засяга товародателите на железниците, на които в някои случаи не могат да се подадат за натоварване необходимите им вагони. Така за януари в района на железопътното управление не са подадени на товародателите за натоварване 2692 вагона, заявени редовно. Подобно е положението и за февруари.

Независимо от всички излезли досега разпоредби, сериозно се подценява спазването на плана за композиране на влаковете и тяхното качество. Със знанието на влаковите и старшите диспечери се допуска от влакообразуващите гари да заминават некачествено композирани влакове. От проверените 94 товарни влака в Горна Оряховица 36 бяха некачествено композирани. Тези слабости създават сериозни затруднения в следващите влакообразуващи гари, усложняват маневрените процеси, не дават възможност да се включват пристигналите вагони бързо в заминаващите влакове, или водят до нарушаване графика за движението на влаковете.

Несвоевременната обработка на вагоните при товарене и разтоварване също пречи на рационалното използуване на вагоните. Въпросът се усложнява от това, че многото товародатели имат различно отношение към обработката. Много предприятия и организации не се съобразяват с излезлите редица партийни и правителствени разпореждания по рационалното използуване на превозните средства, плащат денгуби за сметка на предприятието и смятат, че вагоните са предназначени не за бързо превозване на товарите, а за временни складове на техните стоки. Така ДМЗ — Павликени, Окръжен кооперативен съюз, СП „Сортови семена" — Горна Оряховица, ДИП „Металургия", ТКЗС в Павликени и др. не са осигурили денонощна обработка на вагоните. Списъкът дори може да се допълни и с някои предприятия от железопътния транспорт.

Всички констатирани при проверката на ЖП управление — Горна Оряховица и на неговите поделения слабости бяха разгледани пред колективите. Направена бе трезва оценка на резултатите от работата, което, наред с набелязаните мероприятия, е гаранция, че железопътните поделения в окръга ще изпълнят отговорните задачи през 1966 година.

Антон ГУГОВ
от Инспекцията за партиен и държавен контрол

ДА СЕ ПОМОГНЕ НА ЛЮБИТЕЛИТЕ—ОВОЩАРИ

Както е известно земите в местността Старите лозя край Велико Търново бяха раздадени на трудещите се за лично ползуване. Само за 2—3 години върху тези изоставени и запустели места израснаха млади овощни насаждения. Много труд и средства бяха употребени за тяхното създаване. За по-нататъшното им нормално развитие и плодоношение обаче, е необходимо ежегодно да се полагат системни грижи, като обработка на почвата, торене, засяване на подкултури, резитба, борба с болестите и неприятелите и други. Тъй като на повечето от притежателите им липсват познания по овощарство, естествено е, че те няма да могат правилно да приложат въпросните мероприятия без помощта на специалисти-агрономи. Това се потвърждава от допуснатите съществени грешки. Така например засадени са овощни градини на неразработени места. А като се има предвид плитката почва, много важно е каква предварителна обработка е направена. В други градини са засети неподходящи подкултури със слята повърхност, като жито, ечемик, люцерна и други, които изчерпват оскъдните хранителни вещества в почвата и най-вече влагата, жизнено необходима за нормалното развитие на овощните насаждения.

Не са редки случаите на изсъхване на овощни дръвчета и подкултури, поради неправилно торене с химически торове.

В повечето градини не е извършена резитба за правилното оформяване на короните на овощните дръвчета. Известно е, че дръвчетата с неправилни, гъсти и непросветлени корони не развиват достатъчно плодни пъпки. С малки изключения, не се извършва ежегодна резитба на прасковените дръвчета, а знае се, че резитбата удължава живота им и увеличава добивите от тях.

А как се води борбата с болестите и неприятелите? Повечето от притежателите на овощни насаждения, по липса на пръскачки и достатъчно свободно време, пръскат с метли и ненавреме. Други пръскат само със сич камък, като „универсално" средство против всички болести и неприятели. Срещат се категория овощари, които по съвета на „вещи лица", вместо да правят няколко пръскания, извършват само едно, с двойно по-голям процент химикал, в резултат на което се унищожават не само неприятелите, но и листата на овощните дръвчета.

За да не се създадат обезформени, закелявели, слабодоходни овощни градини-разсадник на болести и неприятели, необходимо е Градският народен съвет да организира кратък курс по овощарство, съпроводен с няколко практически показни лекции по резитба. Съвместно с Инспекцията по растителна защита да се организира предаване по радиоуредбата, относно времето и средствата за водене борбата с болестите и неприятелите по овощните дръвчета. Напълно възможно е да се организира бригада за пръскане на овощните дръвчета срещу определено заплащане.

инж. агроном **Ив. ПОПОВ**

Ще заработи ли фуражната кухня?

През миналата година, въпреки продължителната суша, кооператорите от с. Дъскот можаха да съберат и съхранят немалко концентриран и тревен фураж за животните. Но въпреки това, ако той се изразходва безразборно, има опасност още в ранна пролет да не достигне за изхранване на добитъка. В тази насока зоотехниците навреме изработиха дажбени таблици и всеки животновъд знае какво количество трябва да изразходва дневно.

Но това не е достатъчно. Наличните фуражи следва да се обработват и обогатяват с минерални добавки, карбамид и други, за да се приемат по-охотно от добитъка. Но при нас единствената фуражна кухня, която имаме в с. Дъскот, тая зима не обработи нито един килограм груби фуражи за животните. Засега тя е превърната на гараж за камионите. Меласата се раздава на животновъдите и те, по свой съвсем примитивен начин, меласират храната на животните.

А какво да кажат животновъдите от Паскалевец, когато те не знаят въобще предимството на фуражната кухня. Управителният съвет на ТКЗС всяка година запланува построяването на фуражна кухня и през лятото този строеж се заменя с други по-важни. И вече години наред така се „строи" фуражната кухня в Паскалевец. Миналата година тук с наличните силажни машини, трошачки и резачки, поставени под сайванта, се обработваха известни количества царевичак, сено, какалашки и др. А тази зима и резачката за рязане на кръмно цвекло не се постави навреме, което стана причина няколко телета да се задавят с цвекло, а някои да се заколят по необходимост.

Освен това край силажните траншеи и ями се оставят значителни количества силажи, които се развалят. Не се обира добре сеното край купите, а сламата въобще не се цени като фураж. Много бали се оставят разхвърлени в калта. А се знае, че при свършване на другите фуражи, сламата може да спаси добитъка от загиване.

Време е по тия въпроси ръководителите и специалистите в кооператива да се замислят. Нужен е системен контрол за пестеливо изхранване наличния фураж. И най-важното да се направи всичко възможно фуражната кухня да заработи.

Мл. МИНЧЕВ
от Обществената редакция на в. „Борба" в Дъскот

С по-голямо съзнание

В предизборните дни станаха много събрания на низовите организации на Отечествения фронт, състояха се срещи на кандидатите за съветници с избирателите, дадени бяха много и най-различни поръчения от трудещите се. Всичко това е хубаво. Гражданите искат, искат. . .

А какво те самите правят понякога? Проявяват ли достатъчно гражданско съзнание? За една голяма част от тях, отговорът би следвало да бъде — не! Да надникнем само в един обект — автотранспорта, бил той градски или междуградски. Броят на автомобилите се увеличи извънредно много. Транзитът край спирките се сгъсти. Какви са обаче резултатите? Незадоволителни. Защо? Главно поради това, че повечето от гражданите изчакват пак последните минути преди започване на работното си време да тръгнат и се придвижат до работното си място. Сякаш, ако това стане малко по-рано, ще бъдат ощетени. Някои учреждения и предприятия промениха работното си време — започване на работния ден с 30 минути по-рано или по-късно, с оглед да се избягне натрупването по рейсовете и се улесни движението. Но и това не помогна много. Пак се изчакват последните минути. И се получава така, че в някои върхови моменти ДАП трябва да събере почти всичките си коли на едно място и извози пътниците.

И тук, вместо да видят своята грешка, мнозина започват да ругаят по адрес на този или онзи, блъскат се един друг при качване в автобусите, притискат се, висят по вратите, а някои от тях макар и да пътуват за по-далечни спирки, се качват отпред и по този начин задръстват изхода, не дават възможност по-навреме да се освобождава място за други. Има и такива, които си правят оглушка при поканата на кондуктора за билети или да преминат напред, иронизират го. Други пътуват без да се снабдят с билет.

Ако постоиш на която и да било спирка и се вслушаш в разговора на гражданите, ще видиш и такива, които докато чакат, негодуват, ругаят, говорят за съзнание, а когато влязат в колата, стават още по-безочливи, не помръдват изобщо. Често седалките стоят празни, а пътниците се притискат прави.

Повече съзнание е нужно! Да си взискателен към другите е хубаво, но трябва и сам ти да бъдеш достоен за това, да бъдеш съзнателен гражданин.

Може би ще е нужно да се преустроят някои от автобусите на градския автотранспорт. Поставени седалките встрани по дължина на автобуса, например, биха позволили да се извозват повече пътници правостоящи.

Дончо АТАНАСОВ

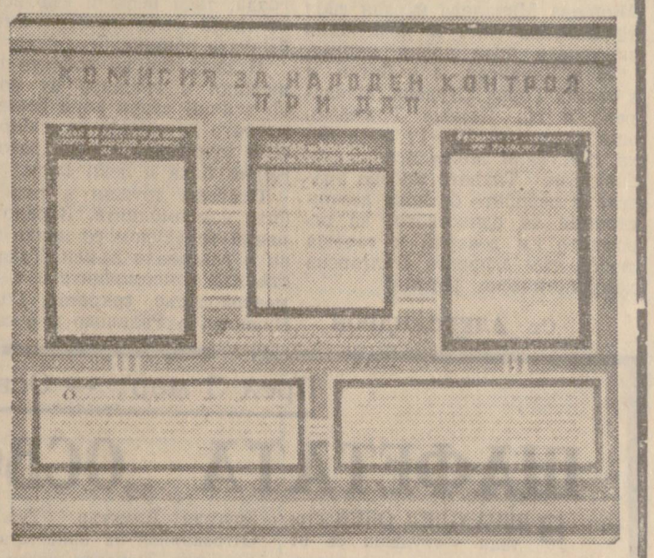

По примера на съветските народни контрольори

Миналата година делегация на Комитета за партиен и държавен контрол посети Съветския съюз и се запозна с опита на органите за народен контрол. В промишлени предприятия, на строителни обекти, в колхози, совхози и др. на делегацията е направило особено впечатление, че съветските другари обръщат сериозно внимание на въпроса за гласността на резултатите от дейността на контролните органи. Особено широко се ползували там таблата, изработвани и поддържани от местните органи за народен контрол.

Опитът на народните контрольори в Съветския съюз се пренася и внедрява вече и в нашия окръг. На снимката е показано табло на комисията за народен контрол в Авторемонтното предприятие в Лясковец. На това табло трайно са написани имената на членовете на комисията, извадки от правилника за работата на Комитета за партиен и държавен контрол и неговите органи. Оставени са карета, в които се поставят тримесечният план на комисията и резултати от извършени проверки.

Начинанието на комисията за народен контрол в Авторемонтното предприятие в Лясковец може и трябва да се разпространи навред из окръга.

СТРОИТЕЛНИ НЕВОЛИ

Органи на партийния и държавен контрол — членове на Инспекцията за партиен и държавен контрол, членове на комисии за народен контрол и специалисти наскоро извършиха проверки в Държавната строителна организация. По-долу даваме кратки извадки от техните протоколи.

Жилищен блок „Витоша"

Срокът за предаване на обекта бе 31 декември 1965 година. Строителните работи са завършени. Целият обект, след като е бил напълно измазан и дори боядисан, едва тогава е предоставен на монтажната организация за покарване на отоплителната инсталация. Всички помещения са изкъртени — направени са отвори много по-големи от необходимите. На един трегер арматурата е оголена, за да се прекара тръба, но нейният диаметър е такъв, че е позволявал да се прикрие под трегера, без той да се разбива. Един комин е напълно прекъснат на няколко места. На един клозет е срязана тръбата на казанчето, на друг е откъснато казанчето заедно с тръбата и са поставени в коридора.

При работа с ацетиленовите генератори не е спазван правилникът. Монтажниците са изхвърляли безразборно кашата на апарата по балконите на обекта и направо по улица „Васил Левски". Освен това са оставили на две места около 20 килограма карбид, който напълно се е разложил от дъжда и влагата. От изхвърлените по бал коните карбид се е повредила и мозайката.

За всички тези нередности от виновните трябва да се потърси лична материална отговорност.

Обект „Хлебозавод" — Велико Търново

Техническият ръководител Крум Борисов е допуснал да замръзнат два самосвала варов разтвор, който е станал негоден за по-нататъшна употреба. Поради нестабилно монтирани подпори има изкривени 5 бетонови греди, бетонът по колоните на места не е добре трамбован и се вижда оголената арматура. Има разпилени тухли, останали след зидарията.

И Свищов

На обект „Жилищен блок № 4" на Комбината за целулоза и изкуствени влакна с технически ръководител Димитър Андреев, строителната площадка не е добре подредена — има разпилени инертни материали, изхабен е вследствие на измръзване 0.5 куб. м варов разтвор, поради невнимание при разтоварване на неподразнен терен, има счупени 6 подови панели. На този обект са извършени мазилки преди правата изолацията на покрива. Вследствие на валежи са измръзнали и паднали мазилки на таваните в много помещения.

Тъй като обектът е пусков към 30 юни, нужно е да се вземат незабавно мерки за изпитване на инсталациите, за да се даде фронт за работа на мазаческите бригади.

В няколко реда

Личните стопанства на кооператорите във Виноград всяка година се продава на държавата, чрез предварително договаряне, 40—50 тона свинско месо. Досега ДСП „Родопа" даваше качествен фураж. Но на 7 февруари на стопаните беше раздадена царевица, която бе доста влажна и нечиста. Това предизвика недоволството на кооператорите. Естествено е, че при некачествен фураж ефектът от угояването на животните е слаб. Това трябва да се вземе под внимание от ръководителите на „Родопа"!

Г. Узунов

Жител съм на махала Крумчевци, Константински народен съвет. От няколко години съм пенсионер, но въпреки това ходя да работя през най-усилените кампании. Като всички стопани, при учредяването на стопанството дадох добитък, ниви, кола. Сега често се налага за нуждите на личните домакинства да ползуваме волове и кола, но бригадирът Христо Бабуков много често отказва да ни услужи. Така на 8 февруари т. г. му поисках добитък, за да си прекарам пшеницата, която ми е необходима, за да изхраня семейството си. Той обаче се отнесе много грубо, дори се нахвърли да ме бие.

Така ли трябва да постъпва един бригадир, който не ръководи своето, а нашето, общото стопанство? Така ли трябва да се отнася към стопаните-пенсионери?

Янаки Узунов

ФЕЙЛЕТОН

От добра по-добра

Нищо и никаква бележница, а винаги като си отворех бележника, тя ми се навираше в очите. Беше започнала вече на траурно каре от непрекъснато подчертаване и оградане. Та малко ли дни се бяха изнизали от онова съвещание на окръжния актив, когато я записах! Като някакво голямо откритие по време на изказването на един партиен секретар. Под дърво и камък в редакцията търсехме положителния опит и особено в работата на комисиите за народен контрол и ето, че такъв ни се сервираше изневиделица. „В предприятието „Мир да има" комисията за народен контрол от година на година бележи все по-големи успехи"— гласеше бележката.

Тя и сега, когато най-после осъществих посещението, бе пред очите ми. Стоях в стаята на същия партиен секретар с разтворен бележник и химикалка български производство с несменяем пълнител. Петнадесет минути вече, а не бях успял да напиша нито една дума. И бележникът ми напук при всяко оставяне върху масата се разтваряше точно на това място, където бе оградената бележка. Никога не бях изпитвал такова откачащо чувство — тази бележка ми се хилеше някак хулигански нахално. Помъчих се окончателно да я затисна и като не ми се удаде, накрая захлюпих бележника.

— За редовност да преповтарим казаното от вас — започнах без особен ентусиазъм от натрапващото се в съзнанието ми убеждение, че съм тръгнал с прекалено голяма кошница за ягоди. — След създаването на комисията за народен контрол във вашето предприятие първият състав е просъществувал само шест месеца. За това полугодие народните контрольори успели да извършат дванадесет проверки. По две на месец никак не е лошо.

И въпреки това, вие сте сменили председателя на комисията..

— Защото започна да превишава правата си — побърза да обясни партийният секретар.

— Тъй! — кимнах в знак на съгласие. — Комисията със следващия председател обратно пропорционално — за дванадесет месеца съществуване е организирала всичко шест проверки. Да предположим, че качеството им е било по-добро, пък и сигурно не е имало превишаване на правата и това ви дава основание нейната работа да я оцените като поставена на по-високо стъпало. Защо в такъв случай освободихте и този председател?

— Нали ви казах, той след петата проверка има нахалството на партийното събрание да критикува директора на предприятието, че предложенията на комисията оставали глас в пустиня.

— Може би е имал основание. . .

— Какво, основание?! — поизправи се партийният секретар на стола си. — Правят такива едни препоръки, че. . .

— Добре, добре! — примирих се аз. — Макар и с този недостатък, работата на комисията получава оценка по-добра от първата. Но не ми става ясно въз основа вече на какви данни дейността на третия състав, съществувал вече година и половина и не извършил нито една проверка според вас, е върхът на контролното дело в предприятието ви?

Секретарят на партийната организация ме изгледа някак снизходително, както може да се изгледа един пълен невежа по тези тънки въпроси и започна авторитетния си монолог:

— Предишните състави, другарю журналист, се хващаха за въпроси, които не са лъжица за тяхната уста. Защо се похабила не знам какви си количества суровини, защо бракът се увеличил, защо нашата продукция била хем по-некачествена, хем по-скъпа от тази на сродните предприятия и не знам какво още. Сякаш си няма съответни авторитетни органи за тази работа, нали? . . . А новата комисия чаистина може да няма протоколи в папката си, но тя действува, действува. Председателят лично ме информира и ме държи в течение на проверките си. И по какви нещеш въпроси взема тя отношение, другарю журналист! . . . Постави да речем нашият художник някъде лозунг с най-нищожната печатна грешка. Председателят мигновено ме сигнализира. Или да кажем за закъсненията на служителите. Колко случаи има вече, когато прислужничката баба Стефана пропусне да занесе в седем и тридесет присъствената книга на директора, той взема въпросната. . . книга и я занася лично. Укрепването на трудовата дисциплина за него е въпрос на въпросите. Ами работническият стол? Забележи ли бдителното око на нашия председател, че кърпата за бърсане на ръцете се е поизмърсила, веднага сигнализира и се вземат бързи мерки за нейната подмяна. И по колко още въпроси върши своята профилактична дейност нашият председател т. е. комисията де. . .

Някак неволно бях обърнал бележника и страничките, като се пораздвижиха сами, спряха пак на заграденото каре. Оттам сякаш ме лавна някакво разсърдено куче, та побързах да мушна бележника в джоб и тръгнах из комбината. В двора между две грамади — едната от развалени суровини, а другата от бракувана продукция, се беше изправил председателят на комисията за народен контрол и обработваше съзнанието на двама служители, които бяха излезли от канцеларията цели две минути преди дванадесет часа за стола. Ясно, той бе на поста си. А после, колкото и да се взирах в различните нагледни материали, не можах и не можах да открия нито една печатна грешка по тях.

Л. СВОБОДКИН

АПЕРИТИВ ИЛИ ЗАКУСВАЛНЯ?

Наред с новооткритите магазини и павилиони по бул. „Никола Габровски" във Велико Търново с нетърпение се очакваше откриването и на закусвалня. Такова бе желанието на всички кварталци, тъй като тази част на града се обитава от много работници, учащи, военнослужещи и др. Тук има много строителни обекти, които непрекъснато се увеличават. Тази най-западна част на града с всеки изминат ден расте и хубавее, така че напълно е оправдано откриването на въпросната закусвалня.

Но не се взема под внимание настоятелното искане на кварталците, а беше открит аперитив (кръчма) на ГТП „Здрава храна". Той според нас далече няма да е по-полезен и рентабилен. Оправдания и мотивировки винаги могат да се намерят. Крайно несправедливо е обаче, че всички закусвални са съсредоточени в централната част на града.

Считаме, че е необходимо за в бъдеще по-справедливо разпределение на тия тъй ценни и икономични заведения за обществено хранене.

Н. БОЖКОВ
ул. „Трети март" № 10 — Велико Търново

в. „БОРБА"
Стр. 3, бр. 26, 1, III, 1966 г.

27 февруари — всенароден празник

(Продължение от 1 стр.)

тях и към всички трудещи се на Павликени с пожелание за блестяща победа, за много щастие и радост на народа, за светло комунистическо бъдеще.

С такива мисли в този ден дадоха своя глас за народните кандидати и онези, които с треперяща от напредналата старост ръка подаваха синия плик, участвуваха за кой ли път вече в избори и комсомолците като Емил Стойчев Ковачев и Иван Тодоров Балканджиев, които за пръв път упражняват това свое право.

— Моята радост е двойна — сподели Иван Балканджиев. — Двойна е, защото ще гласувам за пръв път и защото от утре — първия следизборен ден започвам работа в Завода за джанти в града.

Със светли мисли и вълнения гласува и стругарят Любен Стойчев Димитров, един от добрите млади производственици в ДМЗ „Вагрянка".

И в III изборна секция в Павликени е оживено. Избирателите там с радост дават гласа си за познатата в целия окръг звеноводка Йорданка Мэринова, кандидатка за окръжна съветничка.

За разлика от много други села на Дунавската равнина, земята на с. Караисен е по-хълмиста. В миналото тя не раждаше всичко. Настъпи ли засуха, изгаряха посевите. Селото бе неугледно. Хората живееха в мизерия и недоимък. А ето, настъпиха години, когато и този край се преобрази. Една след друга в центъра на селото израснаха търговска сграда, културен дом, кооперативен дом и други обществени сгради. А хората? Промениха се и те, станаха по-богати. И ето, за новия живот, който така бурно нахлу и при тях, те с радост заставаха пред изборните урни, гласуваха за народните избраници.

— Гласувам с радост за тях, — заяви преди да пусне синия плик в урната 80-годишната баба Гана Антонова Миткова, — защото Народната власт ни осигури добри старини — даваше ни пенсия, достатъчно хляб, захар. А какво беше в миналото — захар купувахме от Великден на Великден.

И в с. Батак, Караисенска община, където сред избирателите бяха кандидатът за народен представител академик Неделчо Неделчев и кандидатката за окръжен съветник младата учителка Тинка Г. Христова, хората с радост гласуваха.

— Живо и здраво, — с тези две думи, изречени при пускането на бюлетините за народните кандидати, майката на девет живи деца Атанаска Минкова Михалева изрази своята искрена обич и пожелания за успехи през новия мандат.

И в Караисен, и в Батак, и в селата Горна Студена, Маслерево и гр. Полски Тръмбеш, още рано към 10—11 часа бяха гласували почти всички избиратели. Тяхното масово участие в изборите бе ярка демонстрация на единството, на огромното им доверие и гореща любов към славната Българска комунистическа партия.

Ст. АЛЕКСАНДРОВ

Поток от весели и развълнувани хора пред 12-та избирателна секция в квартал „Гурко" — Велико Търново.

В Караисен на разговор след гласуването.

Полски Тръмбеш

ОЩЕ В НАЙ-РАННИТЕ ЧАСОВЕ на деня избирателните пунктове се препълниха с хора. Така беше в града, така беше и във всички съставни села на Полскотръмбешката община.

В резултат на добрата организация и грижите за човека на всички стари хора беше помогнато да отидат до избирателните пунктове като на разположение бяха и леки коли.

Особено дружни в този ден бяха комсомолците. В село Каранци те вкупом се явиха първи и гласуваха първи. Така постъпиха комсомолците и в Климентово със секретар Горана Иванова, в Раданово и в самия град.

Празнично беше настроението на всички. На площада, сред града, следобед до късно вечерта се ви хоро.

Михо Цонев
от Обществената редакция на в. „Борба" Полски Тръмбеш

Морава

У ТРОТО В СЕЛО МОРАВА настъпи много рано. И все пак хората се оказаха по-ранобудни. В училището, където бяха избирателните секции, те заприиждаха още от 5 часа. Между тия, които искаха първи да гласуват, бяха и Иван Куркев с другарката си и с дъщеря си Минка. Преди 9. IX. 1944 година е бил ратай, а сега неговите деца се учат — големият завършил Техникум по колбасарство, а другият е в 8-ми клас и също се учи. За новия живот той гласува с усмивка.

Тука са много пионери. Те държат тетрадки и вписват имената на дошлите най-рано родители. При подготовката за изборите всеки пионер беше агитатор. Пионерската организация обеща три награди — екскурзия до Русе, Плевен и една футболна топка за класа най-добър агитатор.

Механизаторите бяха с предимство — гласуваха първи и се отправиха към полето. В изборния ден те сяха леща и грах.

Пълни с вяра в бъдещето са кооператорите. Затова тъй ентусиазирано тръгнаха към избирателните урни в изборния ден.

Д. АТАНАСОВ

Пред 3 март — Освобождението на България

ЩАФЕТАТА „ОСВОБОДИТЕЛ" В ОКРЪГА

ВЧЕРА СЛЕД ОБЕД стотици трудещи се от Кесарево устроиха тържествена среща на щафетата „Освободител", която прекоси границите на окръга, идваща по един от републиканските лъчове Кардам — Толбухин — Варна — Шумен — Търговище — Велико Търново — Плевен.

На празнично стъкмения площад бяха дошли да посрещнат щафетата председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет във Велико Търново Димитър Тужаров, първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Николай Цонев, председателят на Окръжния съвет на БСФС Христо Недев и други ръководители. Девойки в национални носии по стар народен обичай посрещнаха с хляб и сол пратениците на съседния Търговищки окръг.

С топли приветствени думи към физкултурниците и спортистите, към всички трудещи се във Великотърновски окръг, се обърна секретарят на Окръжния комитет на Партията в Търговище Стефан Пенчев, който предаде щафетата на другаря Димитър Тужаров. Отговаряйки на приветствието, другарят Тужаров увери търговищенци, че и по пътищата на Великотърновски окръг, осеян със стотици паметници на нерушимата българо-съветска дружба, по земята, оросена с кръвта на хиляди руски воини — богатири, донесли на плещите си нашата свобода, щафетата ще шествува тържествено, ще напомня за руската бойна слава.

Сетне щафетата бе поета от комсомолката от местното земеделско практическо училище Генка Йорданова. Започна нейният преход по пътя към древната българска столица. Лекоатлети-чавдарчета, пионери, средношколци, мотоциклетисти — пост след пост, пренасяха този прекрасен символ на великата дружба. И в Кесарево, и в Джулюница, от двете страни на магистралния път хиляди махаха приветствено с ръце, поздравяваха своите синове и дъщери. На площада в Джулюница щафетата премина, носена от конници, водени от Йордан Енев. В Козаревец тя бе поета от внушителната мото-колона, организирана от физкултурно дружество „Левски" (Лясковец). В центъра на Лясковец на общоградски митинг приветствено слово произнесе секретарят на Градския комитет на ДКМС Т. Икономов. Вълнуващ митинг се състоя и на площад „Г. Измирлиев" в Горна Оряховица, където си дадоха среща и участниците в трите местни допълнителни лъча. На митинга говори Хр. Караатанасов, секретар на ГК на ДКМС.

През местността Орехчето край Арбанаси щафетата пое пътя към Велико Търново. При моста в квартал „Асенов" и тази година тя попадна в здравите мишци на великотърновските „моржове", които преплуваха студените води на легендарната Янтра.

На площада пред Дома на Народната армия хиляди комсомолци от великотърновските учебни заведения посрещнаха възторжено щафетата „Освободител". Сега тя бе носена от канд. майсторката на спорта Н. Митева, майсторите на спорта Ал. Бачийски и М. Абажиев. Сред бурните аплодисменти на присъствуващите тя предадоха на секретаря на Градския комитет на ДКМС Петър Иванов. Той изрази радостта на жителите на древната столица, че още тази година тук ще започне строителството на най-големия у нас завод за телевизори и радиоприемници — нова рожба на българо-съветската дружба, дело на съветски проектанти. Обещание на великотърновските спортисти за нови успехи през 1966 година прочете м. с. Ал. Бачийски. Единодушно бе приета приветствена телеграма до Посолството на Съветския съюз в София, прочетена от секретарката на Окръжния комитет за българо-съветска дружба Ел. Чапкънова.

След това участниците в щафетата, приютили и спортистите по допълнителните лъчове от Елена и Полски Тръмбеш, под звуците на тържествен марш, се отправиха към паметниците на Васил Левски и генерал И. Вл. Гурко, където положиха венци.

Днес щафетата „Освободител" ще продължи пътя си и през Павликени ще напусне окръга, за да се установи в гр. Левски.

Ал. ТОШЕВ

СТРОИТЕЛНО-МОНТАЖЕН РАЙОН ПО ТРАНСПОРТА И СЪОБЩЕНИЯТА — РУСЕ

ул. „Толбухин" № 2 (срещу пощата)

ТЪРСИ ЗА ОБЕКТИТЕ В РУСЕ, РАЗГРАД, ТЪРГОВИЩЕ, ОМУРТАГ, ГОРНА ОРЯХОВИЦА, ВЕЛИКО ТЪРНОВО И ДРЯНОВО:

ОКСИЖЕНИСТИ и ЕЛЕКТРОЖЕНИСТИ за монтаж на отоплителни инсталации и промишлени тръбопроводи от V до VII разред;

МОНТЬОРИ-ТЕНЕКЕДЖИИ за климатични инсталации от V до VII разред;

ЕЛ. МОНТЬОРИ от IV до VII разред за Търговище, Разград, Омуртаг, Горна Оряховица и Велико Търново.

Работниците се назначават към района в Русе и се ползуват с право на командировки за обектите извън Русе.

На всички обекти има подсигурени общежития и храна в столовете.

Всички постоянни работници и семействата им се ползуват с привилегиите на транспортните работници от БДЖ и на желаещите предприятието съдейства за получаване на русенско жителство.

На работниците, живеещи до 70 км от съответния обект, се осигуряват ежедневни безплатни карти за пътуване по БДЖ, а за по-големи разстояния се осигуряват карти за ежеседмично пътуване.

При неудобство за пътуване с влак, осигуряват се карти за автобусите на ДАП, като 80% от стойността им се заплаща от предприятието.

СПРАВКИ: тел. 46-24 и тел. 414 — БДЖ — Русе. 3 — 1

ДЪРЖАВНО АВТОМОБИЛНО ПРЕДПРИЯТИЕ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

продава

лек автомобил „Варшава" на предприятия и граждани.

Продажбата ще се извърши на 18. III. 1966 г. в ДАП — Велико Търново.

УЧЕБНО ПРОИЗВОДСТВЕНО ПРЕДПРИЯТИЕ „ТРУД" — гр. ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ТЪРСИ

ТЕХНИК, завършил механотехникум, за поддържане и извършване ремонт на ръчни плетачни машини.

Постъпване веднага. Заплащане по щатна таблица.

Справка: Канцеларията на предприятието, ул. „Странджа" № 1, тел. № 42-65.

97)

Трите страни: сериозно пострадалият от удара с табуретката офицер от подразделението на СС, комендантът на гарнизона и майор Щайнглиц с капитан Дитрих — се договориха в името на спасението на своята репутация, и не само на своята, за количеството на унищожените съветски парашутисти.

За основа взеха съотношението 1:3 — загубите, обикновени при всеки настъпателен бой.

Същия ден разстреляха за предателство Синигера.

Хакке, издържал побоя, не издържа, когато „комисарят", допитвайки го след побоя, обяви, че той не е никакъв съветски, а гестаповец. Хакке обаче си призна, че той е сътрудник на абвера, а към гестапо няма никакво отношение, и заяви, че гестаповците са палачи, а абверът е военна служба на разузнаването, и поради това не трябва да го бесят, а да го вземат в плен и да се отнасят към него като към военнопленник.

38.

ПРЕБИВАВАНЕТО в леденията погреб не мина за Йохан без последствие: той заболя от възпаление на белите дробове. Но се отказа решително от болницата.

Лежеше в стаята си в разположението на „щаба Вали". И се награждаваше с почивка.

Лансдорф го навести няколко пъти по време на болестта. Първия път той само предпазливо се опитваше да изясни, как оценява Вайс всичко станало.

Мънкаше нещо за честта на мундира. Говореше, че печалната слабост на Хакке е петно за мундира на абвера, че така отлично представилият се Синигер се оказал неспособен да понесе даже най-деликатния начин на проверка. И всичко това е много неприятно, тъй като службите СС и гестапо ще се постараят да раздуят този случай, за да причинят неприятност на Канарис.

Но Вайс няма защо да се безпокои: вече е подписана заповед за присвояване на подофицерско звание и за награждаването му с железен кръст втора степен за участие в операцията по унищожаване на съветския десант.

И като че между впрочем Лансдорф разказа поучителен епизод от практиката на първата световна война, когато един от сътрудниците на разузнаването, което тогава ръководил полковник Валтер Николай, също, както и Вайс, бил награден с железен кръст за изключителна смелост и преданост на райха.

Този сътрудник продал на жените на няколко старши офицери от генералния щаб на противника **ювелирни изделия от истински** брилянти, казвайки, че са фалшиви. После той помогнал на неприятелското контраразузнаване да го арестуват и у него открили списък на ония, на които продал скъпоценностите.

Офицерите дали показания, че жените им купили евтини дрънкулки, че това е жалка имитация. А когато експертизата установила, че брилянтите са истински и с огромна ценност, съдбата на тези офицери била решена.

— Поради това, — многозначително произнесе Лансдорф, — героизмът, доблестта — това са фойерверки. Аз съм привърженик на изящните, безшумни операции, които произвеждат по-разрушително действие, отколкото даже точното бомбохвърлене.

Йохан не разбра: или Лансдорф иска да омаловажи значението на неговия „подвиг", или се опитва да му внуши желанието да потърси приложение на своите сили в съвсем друг стил на работа.

Щайнглиц искрено се радваше на успеха на Вайс. Но сещо като Лансдорф скептично разсъждаваше, че в тяхната професия смелостта е нещо като войнишка доблест. Награждават низшите, а плащат на висшите. И сподели за това, как в угода на немския генералитет Хайдрих ловко е компрометирал фелдмаршал Бломберг, поднасяйки на фюрера неопровержими доказателства, че жената на Бломберг е бивша проститутка.

— Ето за такава работа, — каза Щайнглиц, — разбира се, не награждават. Но плащат. И плащат толкова, че една подобна операция е достатъчна, за да си обезпечиш старините.

Вайс каза с усмивка:

— Но аз още не мисля за старините.

— Напразно, — упрекна го Щайнглиц. — Младостта е само средство, за да си обезпечиш старините. И нищо повече.

С Дитрих Йохан се държеше студено, сдържано, всячески подчертавайки, че не може да се примири с оскърбването, което оня му нанесе, подлагайки го на изпитание с проверовъчната комбинация.

Напомни, че по време на историята с курсанта Фазата той, в същност, спаси Дитрих и изпитанието с проверката си обяснява не с нещо друго, освен като желание на капитана да се избави от свидетел за своя служебен позор.

И решително заяви, че повече не ще пази всичко това в тайна.

Такава "настъпателна тактика имаше своето въздействие.

Дитрих се уплаши.

В довършване на всичко Вайс каза, че счита Дитриха, организирал нелепата проверовъчна комбинация, като пряк виновник за безславната гибел на доблестни сътрудници на СС и на войници от комендатурата.

Това можеше да се разглежда като преднамерено убийство, а за подобно служебно престъпление райхсфюрер Химлер ще заповяда не даже да го разстрелят, но позорно да го обесят. И сега Вайс се чувствуваше в положението на човек, укриващ престъпник.

Добре знаейки с кого има работа, Вайс предупреди Дитрих, че, изпитвайки вече не един път върху себе си неговото коварство, той сега се е обезопасил. Изложил е всичко това на книга и го е изпратил на един свой приятел, който при някакво нещастие с Вайс не ще закъснее да предаде пакета в СД.

Всичко това Вайс говореше шепнешком и Дитрих също му отговаряше шепнешком. И двамата замълчаваха, когато свършваше поредната грамофонна плоча, поставена на грамофонния диск.

Дитрих беше жалък. Той даже почна да се съветва с Вайс дали не трябва да се застреля, за да спаси семейната чест.

Но скоро на Йохан дотегна да бъде безжалостен, пък и противно му беше през всичкото време да гледа това влажно, трепереще лице, миришещо на пудра.

Той каза властно:

— Добре. Но помнете, Дитрих: вие сте ми задължени с всичко, а аз на вас с нищо. — И зловещо предупреди: — И ако макар и за минута забравите за това, аз не ще забравя да направя онова, за което ви говорих.

Хакке до пристигането на следствената комисия държаха в картера при разположението на „щаба Вали".

* * *

Курсанта по прякор „Фурмата" пристигнал в школата от експерименталния лагер по препоръка на агент № 740014. Йохан допълнително провери чрез Центъра.

В групата на радистите новакът веднага изпъкна със знанията си и с прекрасната подготовка, и Йохан, мимоходом казвайки на Дитрих, че, изглежда, Фурмата е подходяща кандидатура, съвсем не се учуди, когато след няколко дни узна, че курсантът е зачислен на длъжност инструктор.

След катастрофалното поражение на армиите на вермахта край Москва, в школата се засили бдителността, всички станаха по-взискателни и старателни.

Режимът в школите се затегна. За най-малко отстъпление от правилника биеха, а понякога даже разстрелваха.

Но положението на Йохан Вайс беше вече съвсем друго, отколкото в началото. В школата той имаше свои хора. Разполагаше ги, по верига те се ръководеха един друг. Само един от тях познаваше Вайс, приемаше от него указания. За останалите той си оставаше враг, немец.

Щайнглиц, наминавайки да види Йохан по време на болестта, изказа мрачно предположение, че сега Химлер и Хайдрих ще се опитат да свалят на абвера причините за временните неуспехи на Източния фронт, защото абверът не е съумял да разузнае истинските сили на противника. Канарис, без да разбира грозящата го опасност, напълно се е отдал на маневрите на тайната дипломация, свързал се е с англичаните. Но сега е късно.

Ако до разгрома край Москва Чърчил още се колебаеше дали следва да сключи сепаративен мир с Германия, за да продължат със съвместни усилия войната с болшевиките, то сега всичко е свършено.

— Глупости, — каза Вайс, — просто ти (той сега беше в близки отношения с Щайнглиц) си обиден, че от Берлин отново дойде отказ да те използуват като специалист по западните страни, макар ти да изпращаш вече не първа молба за това.

— А как може да не бъда обиден? — оживи се Щайнглиц. — Аз познавам своите стари момчета, които сега правят кариера и пари, отдавна участвуващи в цялата тази возня с англичаните.

— Станаха дипломати! — усмихна се Вайс.

— Не, работят като специалисти. Следят ония, които изпълняват тайни дипломатически мисии или играят ролята на посредници в преговорите.

Още дълго говориха на тази тема.

Вайс запита каква е съдбата на разузнавателно-диверсионната група, в която влизаше курсантът Гвоздея.

Щайнглиц каза, че, макар самолетът, доставил групата в съветския тил, да не се е върнал в базата и двамата — старшият на групата и радистът — да са загинали при неуспешно приземяване, ръководството на останалите трима поел върху себе си радистът от Варшавската школа Гвоздея.

(Следва)

в. „БОРБА"
Стр. 4, бр. 26, 1. III. 1966 год.
Индекс 21301

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба" — В. Търново ул. „В. Левски" № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор 25-26; отдели „Партиен живот и пропаганда" и „Низов печат и дописници" 25-27; отдели „Селскостопански" и „Култура, бит, хумор и сатира" 23-08; отдел „Икономически" 31-25; Счетоводство 63-79; канцелария и фотосътрудник 24-59; коректори и дежурен редактор 24-89.

Филиално полиграфическо предприятие „Димитър Найденов" — Велико Търново